

Anden Næstformand (Ulrich): Nu har der været 17 korte Bemærkninger, og der er indtegnet 4. Dermed maa saa de korte Bemærkninger være forbi.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Da det ærede Medlem Hr. Kristen Amby henvendte sig til mig personlig, vil jeg ogsaa sige til ham personlig, at jeg mener, at det ærede Medlem ligesom andre Medlemmer af Det konservative Parti i denne Sal har haft sin Del af Ansvaret. Jeg har udtalt mig om Ansvaret, hvad angaar selve den konservative Ledelse. Det nytter ikke at sige, at det er nok, at Formanden for dette Parti ved mange Lejligheder, hvad jeg anerkender, har udtalt sig, som han har, naar man samtidig tolererer, at denne Aand og disse Udtryk er vedblevet at bestaa i selve den konservative Ungdomsbewægelse. Man har tolereret det, man har været stolt af det, man har ved de store Møder i Hillerød og Nakskov prælet af det, og har man gjort det, saa maa man ogsaa som Mænd tage sit Ansvar, naar den sætter Blomst, naar den sætter Frugt, hele denne Agitation, denne Terminologi, denne Tankegang, der er søgt overført fra 1933 som „den eventyrlige Chance“. Ogsaa det ærede Medlem har sit Ansvar, selv om han ved visse Lejligheder har sagt, at han tager Afstand, naar han ikke har gjort den Indsats, der var nødvendig for at ændre den konservative Ungdomsbewægelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: I hvor høj Grad et Parti maa tage Ansvaret for de Handlinger, dets Medlemmer og dets Ungdomsbewægelse maatte gøre sig skyldig i, afhænger naturligvis af den Opdragelse og den Aand, der ligger bag Partiet, og de offentlige Udtalelser, der tolereres fra Partiets Medlemmer. Jeg har ikke set Udtalelser, som direkte har opfordret til Gerninger som dem, der er gjort i disse Dage af K. U'ere, men jeg har set Opfordringer, der provokerede til andre Ulovligheder, offentligt fremsat og tolereret. Jeg skal tillade mig med den højterede Formands Sanktion at citere et Par Ord: „Vi er nu et halvt Hundrede Stykker unge Piger fra alle Samfundslag, gennemsnitlig omkring 20 Aar, og naar det gælder, naar

der er Chance for, at det gaar løs, saa har vi altid den største Mødeprocent, større end Mændenes, til Trods for at vi ikke har Mødepligt. Pigerne i mit Korps kender ikke til Frygt, tværtimod, de er vildt begejstrede, naar der er Tale om noget, hvor det kan komme til at gælde Skindet.“

Og nu kommer jeg til det afgørende, og det vilde jeg egentlig have haft til gode til min Tale senere under denne Finanslovdebat, men jeg forbeholder mig at vende tilbage dertil. Der staar videre: „Som vi glædede os til Blaagaardsplads, vi talte ikke om andet i Ugevis.“ Det kan kun forstaaas saaledes, at man har været beredt og man er beredt. Den Opdragelse, der ligger bag ved dette, og den Omstændighed, at dette ikke er den unge Pige paa 20 Aar, der taler med en tilfældig, men det er udtalt til en konservativ Journalist og aftrykt i „Dagens Nyheder“, giver det et meget stærkt og autoritativt Præg.

Saa vil jeg gerne have Lov til at spørge det ærede Medlem Hr. Carsten Raft: Hvem er det, der er fede Maddiker? Jeg beder det ærede Medlem komme med mig hen foran et Spejl, lad os saa se ad.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det generede aabenbart det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, at jeg oplyste lidt om hans Mødekultur. Men det, det ærede Medlem selv sagde, var aldeles ikke i Overensstemmelse med Sandheden. For det første var jeg udstyret nøjagtig som her, saa enhver kunde se, at jeg havde et Høreapparat. Dernæst havde jeg jo fortalt det ærede Medlem det, hvorledes kunde ellers det ærede Medlem gøre særlige Bemærkninger? saa kunde han jo ikke vide, at jeg var tunghør. Dertil kommer, at da det ærede Medlem brugte denne unænsomme Bemærkning, blev jeg meget opragt og brugte over for det ærede Medlem et saa stærkt Udtryk, at det slet ikke kan siges i denne Forsamling, et kriminelt Udtryk, og det lod det ærede Medlem sidde paa sig. Jeg stillede saa det Krav, at enten skulde han gaa, eller jeg vilde ikke deltage videre i et Møde, hvor han talte, og da det ærede Medlem ikke gjorde nogen Undskyldning, saa gik jeg min Vej. (Carsten Raft: Det gjorde jeg). Nej, der er aldrig fra det ærede Medlem gjort mig nogen Undskyldning, og nu hævder jeg, at det er psykologisk karakteriserende for det ærede Medlem Hr. Carsten